

Gaza: Bevis for Dolus Specialis / Mens Rea for Folkedrab

Selv Israels mest ihærdige forsvarere benægter nu ikke længere, at landets handlinger i Gaza opfylder tærsklen for folkedrabsadfærd - *actus reus* under Folkedrabskonventionen fra 1948. Hele familier er blevet udslettet, infrastruktur essentiel for livet er blevet bevidst ødelagt, og basale fornødenheder er systematisk blevet nægtet over to millioner mennesker. Det tilbageværende spørgsmål - det, der adskiller folkedrab fra "blot" masseforbrydelser - er spørgsmålet om hensigt: Udførte Israel disse handlinger *med hensigt om at ødelægge*, helt eller delvist, det palæstinensiske folk i Gaza som sådan?

Folkedrabskonventionen definerer ikke, hvordan denne hensigt (*dolus specialis*) skal bevises. Men international retspraksis gør det. Fra Nürnberg-tribunalerne til Den Internationale Straffedomstol for Rwanda (ICTR) og i skelsættende afgørelser fra Den Internationale Domstol (ICJ) har domstole konsekvent anerkendt, at **hensigt kan udledes**. Standarderne omfatter:

- handlingernes **systematiske karakter**,
- **offentlige eller private udtalelser** fra regeringseksponenter, og
- **bekræftelse** gennem ideologi, propaganda eller manglende forebyggelse af opfordring til vold.

Denne artikel anvender de samme standarder. Den viser, at Israels handlinger i Gaza opfylder den juridiske definition af folkedrab - ikke kun gennem omfanget af ødelæggelsen, men gennem en **ubrudt ideologisk linje**: et århundrede med eliminatorisk retorik fra tidligere zionistiske ledere til nutidige kabinetsministre. Dette er ikke en nylig afvigelse, men kulminationen på et langvarigt politisk projekt.

Israel opfylder **mindst fire af de fem** forbudte handlinger opført i artikel II i Folkedrabskonventionen, og muligvis alle fem, gennem en godtro *teleologisk* fortolkning. Men det er **årtier med ustraffet opfordring, institutionel normalisering af supremacistisk ideologi og kodificering af udslettelsespolitik** - mest klart eksemplificeret ved Knesset-brevet fra 2024 - der gør hensigten utvetydig.

Forbrydelsen folkedrab kræver ikke, at gerningsmændene erklærer deres formål - men i dette tilfælde har de gjort det.

Folkedrabskonventionen: Juridiske kriterier og de fem forbudte handlinger

Ifølge **artikel II** i Folkedrabskonventionen betyder folkedrab:

Enhver af følgende handlinger begået med hensigt om at ødelægge, helt eller delvist, en national, etnisk, racemæssig eller religiøs gruppe som sådan:

1. Drab på medlemmer af gruppen;
2. Forårsagelse af alvorlig legemlig eller mental skade på medlemmer af gruppen;
3. Bevidst påførelse af levevilkår på gruppen, der er beregnet til at medføre dens fysiske ødelæggelse, helt eller delvist;
4. Påtvingelse af foranstaltninger, der har til formål at forhindre fødsler inden for gruppen;
5. Tvungen overførsel af gruppens børn til en anden gruppe.

Israels handlinger i Gaza opfylder klart **fire af de fem** kriterier uden tvivl og muligvis det femte gennem teleologisk fortolkning.

Etablering af *Dolus Specialis*: Juridiske præcedenser og bevismæssige standarder

International ret anerkender flere former for folkedrabshensigt:

- **EksPLICIT:** Udtalelser eller dokumenter, der åbent erklærer en hensigt om at ødelægge.
- **Udledet:** Fra systematiske handlinger rettet mod en gruppe.
- **Bekræftet:** Gennem propaganda, ideologi eller passivitet over for opfordring.

Præcedenser omfatter:

- **Akayesu (ICTR):** Hensigt kan udledes fra kontekst og koordinerede handlinger.
- **Krstić (ICTY):** Srebrenica-massakren klassificeret som folkedrab på trods af begrænset omfang.
- **Bosnien mod Serbien (ICJ):** Stater har en pligt til at **forebygge og straffe** opfordring; hensigt kan udledes fra gentagen passivitet.

Israel har ikke kun undladt at forhindre opfordring - det har **institutionaliseret og belønnet det**.

Dolus Specialis udledet af handlinger mod historiske normer

Folke­drabshensigt (*dolus specialis*) kan udledes fra systematisk adfærd, især når den så overvældende retter sig mod en beskyttet civilbefolkning. Israels adfærd i Gaza, selv når den tages på dens egne præmisser, overgår langt alt, hvad der er set i moderne krigsførelse. I ethvert domæne - målrettet angreb på civile, udslettelse af infrastruktur, sprængstofmængde og belejringens varighed - skiller Israels handlinger sig ud som historisk ekstreme og juridisk fordømmelige.

Bevidst målretning af civile

Selv efter **IDF's egne interne vurderinger**, der for nylig blev lækket til pressen, var **83 % af de dræbte i Gaza civile**, og **næsten halvdelen var børn**. Denne tal er fordømmende ikke kun på grund af sin skala, men fordi det kommer fra IDF selv - et militært apparat kendt for at klassificere enhver mand i kampalder som en "kombattant" og for rutinemæssigt at hævde "tilknytning til Hamas" uden beviser. Dette niveau af civile dødsfald overstiger alle moderne konflikter, herunder Afghanistan, Irak og Syrien, hvor andelen af civile tab var betydeligt lavere.

En af de mest statistisk uomtvistelige indikatorer for bevidst målretning er **massedrab på journalister**. Pr. midten af 2025 er **over 250 journalister** blevet dræbt i Gaza siden 7. oktober 2023. Det er flere end i **nogen anden konflikt i den registrerede historie**, inklusive globale krige og årtier lange oprør. Dødeligheden for journalister i Gaza overstiger **130 pr. år**, mens tallet i de fleste krige knap overstiger enkeltsifre. Statistisk set producerer dette en **z-score på over 96**, hvilket gør tilfældige ulykker matematisk usandsynlige. Når dette kombineres med Israels tæppeforbud mod udenlandsk presse i Gaza, tyder det stærkt på, at disse drab ikke er tilfældige, men systematiske - beregnet til at **tysse vidner**.

Uforlignelig ødelæggelse af civil infrastruktur

Gaza er i dag det mest systematisk ødelagte bymæssige miljø på Jorden. Satellitbilleder og felt rapporter fra FN-organer, menneskerettighedsorganisationer og Verdenssundhedsorganisationen bekræfter, at **over 70 % af alle civile bygninger** - hjem, lejligheder, hospitaler, skoler, moskéer, landbrugsområder - er blevet ødelagt eller gjort ubeboelige. Alene **målretning af hospitaler** har ingen moderne paralleller: snesevis af større faciliteter blev ramt gentagne gange, inklusive **Al-Shifa, Al-Quds, Nasser** og **Kamal Adwan**, hvor mange blev helt jævnet med jorden.

Vandafsaltningsanlæg, spildevandsrensningscentre, solpaneler, bagerier og ambulancekonvojer er også blevet systematisk målrettet. I en kontekst, hvor Gaza er afspærret uden mulighed for at importere kritiske ressourcer, er denne ødelæggelse ikke blot taktisk - den udgør **bevidst påførelse af levevilkår beregnet til at ødelægge** et folk, helt eller delvist.

Internationale observatører, herunder **FN, WHO, IPC** og **WFP**, har alle utvetydigt erklæret, at **hungersnød bruges som et krigsvåben**, en åbenlys overtrædelse af international humanitær ret og et kendetegn ved folkedrabsadfærd.

Sprængstofmængde overstiger alle historiske præcedenser

Mellem oktober 2023 og midten af 2025 kastede Israel anslået **100.000 tons sprængstoffer** på Gaza. Det er omtrent **syv gange** styrken af bomben kastet på Hiroshima. Og mens bombardementerne af **London, Dresden** og **Tokyo** strakte sig over år eller fandt sted under totale krige, skete ødelæggelsen af Gaza over blot **18 måneder** og i et begrænset område mindre end **en tredjedel af Londons størrelse**.

Aldrig i moderne historie har et så tæt befolket befolkningscenter - og så afspærret - været udsat for denne mængde ildkraft. Selv under ildbombardementerne i Anden Verdenskrig blev denne skala af ødelæggelse ikke påført en enkelt enklave uden **mulighed for flugt** for civile.

Den længste og mest totale belejring i moderne og antik historie

Gennem historien har belejringer typisk inkluderet mindst en minimal livline for overlevelse. Under nazisternes belejring af **Leningrad** (1941–44) forsynede Sovjetunionen byen med hjælp over **Ladoga-søen**. I **Stalingrad** (1942–43) krydsede forsyninger og forstærkninger **Volga-floden** under beskydning. Selv i **Sarajevo** (1992–96) tillod smuglertunneller og **FN-luftbroer** mad, medicin og civile at strømme ind og ud, om end med besvær.

I modsætning hertil er **Gazas belejring total**. Siden 2007 har Israel kontrolleret alle grænser, luftrum og adgang til havet, nægtet import af mad, brændstof, medicin og byggematerialer. Siden **oktober 2023** er blokaden eskaleret til en **fuldstændig belejring**: ingen ind- eller udgang, ingen fungerende grænseovergange, ingen luftkorridor og ingen humanitær livline. Selv **bagerier, solpaneler og teltlejre** er blevet bevidst bombet. I **marts 2025** bekræftede den israelske regering sin politik om "nul indgang" af varer, eksplicit inklusive mad og vand.

Gaza har rekorden for **den længste kontinuerlige belejring i moderne historie** (18 år) og **den mest totale belejring nogensinde dokumenteret**, antik eller moderne. Aldrig før har en befolkning på **2,3 millioner**, hvoraf halvdelen er børn, været afskåret fra verden, ubarmhjertigt bombet og nægtet de basale livsfornødenheder i denne varighed.

Konklusion: Et mirakel af overlevelse

Juridisk behøver hensigten om at ødelægge en gruppe "som sådan" ikke at blive udtalt højt, når den er **så klart indskrevet i den militære kampagnes logik**. Men i Gaza er selv dette slør faldet: adfærden matcher mønstret, og retorikken bekræfter formålet. At nogen i Gaza stadig er i live, er ikke en fritagelse for Israel - det er et mirakel. **Juridisk** kan dette mirakel ikke aflede opmærksomheden fra, hvad loven allerede gør klart: **dette er folkedrab**, ved adfærd og ved hensigt.

Et århundrede med ustraffet opfordring: Citater ordnet kronologisk

Som anerkendt i *Akayesu*, *Bosnien mod Serbien* og andre internationale sager, kan folkedrabshensigt også udledes fra **offentlige og private udtalelser fra embedsmænd**, især når disse udtalelser ikke fordømmes, men **institutionaliseres og belønnes**. Under **Folkedrabskonventionen** er undertegnede stater forpligtet til ikke kun at **afstå fra at begå folkedrab**, men også til at **forebygge og straffe direkte og offentlig opfordring** til folkedrab. Israel har gjort det modsatte.

Opfordring til folkedrab er ikke kun **rutinemæssig og normaliseret** i israelsk politisk diskurs - det er **åbent udsendt af højtstående ministre, koalitionsmedlemmer i Knesset**,

militærofficerer og indflydelsesrige mediepersonligheder, ofte ved brug af teologisk eller eliminatorisk sprog. Dette er ikke tilfældigt. Det afspejler et politisk klima, hvor **opfordringer til masseudslettelse ikke kun tolereres, men tjener som legitimationsgrundlag for politisk advancement**.

Citaterne nedenfor illustrerer ikke isolerede udbrud, men et **konsekvent, ideologisk indlejret mønster af opfordring**. Den israelske regering har gjort **ingen anstrengelser for at straffe eller endda tage afstand** fra disse udtalelser - tværtimod er mange af de nævnte individer blevet **forfremmet til kabinetsstillinger, genvalgt til Knesset eller udnævnt til nøgleforsvarspositioner**. Denne **systemiske fiasko i at forebygge eller straffe opfordring**, i strid med artikel III(c) i konventionen, er ikke blot uagtsomhed: det er **institutionel godkendelse** af folkedrabsideologi.

“Vi skal forsøge at flytte den fattige befolkning over grænsen ved at skaffe dem arbejde i transitlandene, mens vi nægter dem ethvert arbejde i vores eget land.”

- Theodor Herzl, 12. juni 1895, grundlægger af politisk zionisme, skrevet dagbogsindlæg

“Vi må fordrive araberne og tage deres pladser... hvis vi må br разумийде bruge magt... vi har magt til rådighed. Den tvungne overførsel af [palæstinsere]... kunne give os noget, vi aldrig har haft.”

- David Ben-Gurion, 5. oktober 1937, Israels første premierminister, skriftligt brev til sin søn

“Der er ikke plads til begge folk... ikke en eneste landsby, ikke en eneste stamme bør efterlades. Araberne må gå, men der kræves en passende lejlighed, såsom en krig.”

- Yosef Weitz, 20. december 1940, direktør for Jødisk Nationalfonds jordafdeling, skriftlig rapport

“Vi må udslette dem [palæstinensiske landsbyer].”

- David Ben-Gurion, 1948, Israels første premierminister, offentlig tale under Nakbaen

Israel underskrev **Folkedrabskonventionen** den **17. december 1949** og **ratificerede den den 9. marts 1950**. Artikel III i konventionen gør ikke kun folkedrab selv, men også **“direkte og offentlig opfordring til at begå folkedrab”** til en strafbar forbrydelse.

I **1977** vedtog Israel sin **Straffelov (ændring nr. 39)**, der integrerede internationale forbrydelser i national lovgivning. **Afsnit 144B og 144C** kriminaliserer opfordring til racisme og vold. I teorien ville opfordring til folkedrab falde ind under dette juridiske rammeværk.

“Erobring af hele Gazastriben og udslettelse af alle kampstyrker og deres tilhængere. Gaza skal forvandles til Dresden... Udslet Gaza nu! Alle gazanere må ødelægges.”

- Moshe Feiglin, august 2014, tidligere medlem af Knesset og højreekstrem leder, offentliggjort plan og interview

"Jævn Gaza med jorden. Uden nåde! Denne gang er der ikke plads til nåde! Gaza bør jævnes med jorden, og for hver eneste, de har dræbt, dræb tusind."

- Revital Gottlieb, 7. oktober 2023, medlem af det israelske Knesset (Likud), indlæg på X

"Nakba nu! En Nakba, der vil overskygge Nakbaen fra 1948. Vi vil forvandle Gaza til murbrokker."

- Ariel Kallner, 8. oktober 2023, medlem af det israelske Knesset (Likud), indlæg på X

"Jeg har beordret en fuldstændig belejring af Gazastriben. Der vil ikke være elektricitet, mad eller brændstof. Alt er lukket. Vi kæmper mod menneskelige dyr, og vi handler derefter. Jeg har frigivet alle begrænsninger.. vi vil eliminere alt."

- Yoav Gallant, 9. oktober 2023, Israels forsvarsminister, offentlig tale

"Hele den civile befolkning i Gaza beordres til at forlade øjeblikkeligt. De vil ikke modtage en dråbe vand eller en enkelt batteri, før de forlader verden. Ingen elektrisk kontakt vil blive tændt, ingen vandhane, ingen brændstoflastbil."

- Israel Katz, 12. oktober 2023, Israels energiminister, indlæg på X

"Det er en hel nation derude, der er ansvarlig. Denne retorik om civile, der ikke er klar over, ikke er involveret, er absolut ikke sand. Der er ingen uskyldige i Gaza."

- Isaac Herzog, 13. oktober 2023, Israels præsident, pressekonference

"Det eneste, der skal ind i Gaza, er hundredvis af tons sprængstoffer fra luftvåbnet, ikke en ounce humanitær hjælp."

- Itamar Ben-Gvir, 17. oktober 2023, Israels minister for national sikkerhed, indlæg på X

"Det er tid til et dommedagsvåben. Ikke at jævne en bydel. Knus og jævn Gaza. Brænd Gaza nu, intet mindre! Uden sult og tørst vil vi ikke rekruttere kollaboratører."

- Tally Gotliv, 10. oktober 2023, medlem af det israelske Knesset (Likud), indlæg på X

"I skal huske, hvad Amalek har gjort mod jer, siger vores hellige bibel. Vi vil forvandle Gaza til en øde ø."

- Benjamin Netanyahu, 28. oktober 2023, Israels premierminister, tv-tale

"Slet Gaza fra jordens overflade. Vi skal udslette mindet om Amalek."

- Galit Distel-Atbaryan, 1. november 2023, tidligere medlem af Knesset og minister (Likud), indlæg på X

"Vi er nu i gang med Gazas Nakba. Der er ingen uskyldige i Gaza."

- Avi Dichter, 11. november 2023, Israels landbrugsminister og tidligere Shin Bet-chef, tv-interview

“En af mulighederne er at kaste en atombombe på Gaza. Jeg beder og håber på det. Der er ingen uinvolverede civile i Gaza. Nordgaza er smukkere end nogensinde. At sprænge alt er fantastisk.”

- Amichai Eliyahu, 5. november 2023, Israels arvsminister, radiointerview og indlæg på X

“Alvorlige epidemier i Gazastriben vil bringe os tættere på sejren. Gaza vil blive et sted, hvor ingen mennesker kan eksistere.”

- Giora Eiland, 19. november 2023, pensioneret IDF-generalmajor og tidligere chef for Det Nationale Sikkerhedsråd, offentliggjort klumme i Yedioth Ahronoth

“Jeg er personligt stolt af Gazas ruiner, og at hvert barn, selv om 80 år, vil fortælle deres børnebørn, hvad jøderne gjorde. Vi skal finde måder for gazanere, der er mere smertefulde end døden.”

- May Golan, 12. december 2023, Israels minister for social lighed og kvinders fremgang, tale for Knesset og conferenceadresse

“Slet Gaza fra jordens overflade... Gaza skal brændes. Nu har vi alle ét fælles mål - at slette Gazastriben fra jordens overflade.”

- Nissim Vaturi, 10. januar 2024, viceformand for Knesset (Likud), radiointerview

I **januar 2024** udstedte **Den Internationale Domstol (ICJ)** juridisk bindende **foreløbige foranstaltninger**, herunder forebyggelse og straf for opfordring til folkedrab.

“Der er ingen halve løsninger... Rafah, Deir al-Balah, Nuseirat – total udslættelse. ‘Du skal udslutte mindet om Amalek fra under himlen.’ Det kan være berettiget og moralsk at sulte 2 millioner mennesker. Gaza vil blive fuldstændigt ødelagt... de vil forlade i stort antal til tredjelande. Ikke et eneste hvedekorn vil komme ind i Gaza.”

- Bezalel Smotrich, 29. april 2024, Israels finansminister, offentlig tale ved Mimonouna-begivenheden

“I dag bragte vi en mørkets plage over houthierne... næste - førstefødtes plage.”

- Israel Katz, 24. august 2025, Israels forsvarsminister, indlæg på X

Propagandaens rammeværk: Normaliseret had, indoktrinering og eliminationsideologi

I international ret kan folkedrabshensigt (*dolus specialis*) udledes ikke kun af omfanget og den systematiske karakter af de begåede handlinger, men også af **understøttende beviser** såsom **propaganda, ideologi og manglende forebyggelse eller straf for opfordring**. Dette princip er veletableret i retspraksis: fra *Akayesu*-afgørelsen (ICTR), der citerede “udbredt spredning af hadefulde taler” som bevis på hensigt, til *Bosnien mod Serbien* (ICJ), hvor

gentagen statslig passivitet over for kendt opfordring blev fundet at understøtte en konstatering af folkedrabshensigt.

I Israel er disse understøttende beviser ikke perifere - de er centrale. Slagordet **“Død over araberne”** er ikke en randretorik. Det er et **bredt tolereret og officielt eskorteret kampråb**, gentaget årligt ved **Flagmarchen i Jerusalem**, en begivenhed godkendt og beskyttet af det israelske politi, der finder sted i det besatte Østjerusalem. Langt fra at blive fordømt normaliseres sådanne taler i den offentlige diskurs - gentaget på **skolegårde, fodboldstadioner og nationalistiske samlinger**.

Endnu vigtigere er, at **zionismens ideologiske struktur, som den fungerer inden for israelske statsinstitutioner, er blevet mættet med supremacistiske antagelser**: at palæstinensere er en demografisk trussel, eksistentiel fjende eller undermenneskelig hindring for jødisk suverænitet. Dette ideologiske rammeværk er ikke latent - det er **åbent undervist, forstærket og bevæbnet**. Fremtrædende israelske embedsmænd refererer rutinemæssigt til palæstinensere som **“menneskelige dyr”, “Amalek”** eller **“insekter”**, der skal **“udryddes”**. Dette er ikke fejltrin - det er **systematiske og sanktionerede opfordringer** til folkedrabsvold.

Adskillige vidnesbyrd fra tidligere zionister og israelske whistleblowere beskriver **indoktrinering, der begynder i tidlig barndom**, hvor palæstinensere fremstilles ikke som naboer eller mennesker med rettigheder, men som farlige aggressorer. Tidligere IDF-soldater, undervisere og eks-nationalister har vidnet om at være **opdraget i en kultur af frygt, berettigelse og dehumanisering**, lært at **IDF eksisterer for at beskytte jøder mod udslettelse**, og at medlidenhed med palæstinensere er en form for forræderi.

Organisationer som **Breaking the Silence**, samt journalister og tidligere soldater, rapporterer, at militær træning forstærker disse ideer - **fremstiller palæstinensisk liv som forbrugbart** og krigsforbrydelser som legitime taktikker. Brugen af teologiske billeder (**“Amalek”, “bibelsk hævn”, “førstefødtes plage”**) indlejrer yderligere denne ideologi i en fortælling om religiøst sanktioneret udslettelse.

Alt dette opfylder, og formentlig overstiger, standarden for **understøttende beviser for folkedrabshensigt**, der er etableret i international retspraksis. Når propaganda er **gennemtrængende**, ideologi er **institutionaliseret**, og opfordring er **hverken straffet eller begrænset**, danner det den ideologiske infrastruktur for folkedrab.

Ud over alle bevismæssige standarder: Knesset-brevet som direkte indrømmelse af politik

Brevet fra 31. december 2024 fra medlemmer af det israelske **Udenrigs- og Forsvarsudvalg** er formentlig **det klareste og mest eksplicitte policydokument, der beviser folkedrabshensigt**, produceret af nogen stat siden *Nürnberg-processerne* og *Wannsee-konferencen*. Mens tidligere folkedrab krævede, at anklagere udledte hensigt fra kodet sprog eller indirekte planlægning, **efterlader dette brev ingen tvetydighed**: det kræver åbent, at

IDF ødelægger energi-, mad- og vandinfrastruktur, indfører dødelige belejringer og eliminerer alle personer, der ikke viser et hvidt flag.

Dato: 31.12.2024

Til: Forsvarsminister Israel Katz

Emne: Operationsplanen i Gazastriben

Kære hr.,

Vi, medlemmer af Udenrigs- og Forsvarsudvalget, skriver til Dem for at anmode om, at De genovervejer operationsplanen for kampene i Gazastriben i lyset af de alvorlige resultater hidtil og udsigterne til fortsættelsen. Vi uddyber som følger:

Den operationelle aktivitet i Gazastriben, som blev præsenteret for os i Udenrigs- og Forsvarsudvalget af den tidligere forsvarsminister, selv før begyndelsen af jordoperationen den 27.10.23, og som den er blevet udført siden da i felten, tillader ikke opnåelsen af krigens mål som defineret af det politiske lederskab: sammenbruddet af Hamas' regeringsmæssige og militære kapaciteter. Disse mål er ikke blevet realiseret til dato, på trods af at det er et lille område, og fjenden ikke besidder værktøjer eller kapaciteter som en moderne hær.

Som stabschefen offentligt bemærkede, opererer IDF gennem målrettede razziaer – en metode, der mangler den centrale komponent i denne type guerillakrigsførelse: kontrol. Effektiv kontrol over territoriet og befolkningen er det eneste grundlag for at rense fjendens højborge fra Gazastriben, for at opnå afgørelse og sejr – og ikke for stagnation og en udmattelseskrig, hvor den primære side, der slides ned, er Israel. Derfor sender vi vores soldater igen og igen ind i kvarterer og gyder, der allerede er blevet erobret mange gange, steder, hvor IDF's øverste ledelse erklærede, at Hamas-bataljoner var opløst og ødelagt, og som var rensset for fjenden – men på de samme steder betaler vi en forfærdelig og utålelig pris i blod.

Fra 6.10.2024 begyndte en anden operation i den nordlige del af Gazastriben, syd for Mefalsim-aksen, som omfattede omringning og evakuering af befolkningen sydpå. Vi håbede alle, at dette ville markere begyndelsen på militære aktioner, der ville bringe den nødvendige ændring, men det ser ud til, at denne handling ikke bliver udført korrekt. Det vil sige, at efter omringningen og den humanitære evakuering behandler IDF ikke dem, der er tilbage, som fjenden – som det er sædvanligt i international ret og i alle vestlige hære – og bringer igen vores soldaters liv i fare ved at gå ind i tætte og bebyggede områder.

Efter omringningen og evakueringen af befolkningen bør IDF's instruktioner være klare:

1. Ødelæggelse på afstand af alle energikilder – brændstof, solinstallationer, rørledninger, kabler, generatorer osv.
2. Ødelæggelse af alle fødevarekilder – lagre, vand, vandpumper og ethvert andet relevant middel.
3. Eliminering på afstand af enhver, der bevæger sig i området, som ikke kommer frem med et hvidt flag under de effektive belejringsdage.

Efter disse handlinger og belejringsdagene for dem, der er tilbage, bør IDF gradvist gå ind for at udføre en fuldstændig rensning af fjendens højborge. Dette bør gøres i den nordlige del af Gazastriben og på samme måde i ethvert andet sektor: omringning, evakuering af befolkningen til et humanitært område og en effektiv belejring indtil overgivelse eller fuldstændig eliminering af fjenden. Sådan opererer enhver hær, og sådan bør Israels forsvarsstyrker også operere.

På trods af gentagne spørgsmål og anmodninger i Udenrigs- og Forsvarsudvalget har vi ikke modtaget tilfredsstillende svar fra IDF's repræsentanter i udvalget om, hvorfor de ikke handler som krævet, hvorfor nederlaget til Hamas defineres som en "operationel sluttilstand" for kampene, og hvad planerne er fremadrettet. Derfor anmoder vi om Deres øjeblikkelige indgriben i at give svar på disse spørgsmål og i at udstede passende instruktioner til IDF for at opnå afgørelse og stoppe med at bringe vores soldaters liv i fare uden begrundelse.

Cc:

- Premierminister Benjamin Netanyahu - Formand for Udenrigs- og Forsvarsudvalget MK Yuli Edelstein

Underskrivere:

* **Amit Halevy**, Likud, MK, Udenrigs- og Forsvarsudvalget * **Nissim Vaturi**, Likud, viceformand for Knesset, Udenrigs- og Forsvarsudvalget * **Ariel Kallner**, Likud, MK, Udenrigs- og Forsvarsudvalget * **Osher Shekalim**, Religiøs Zionisme, MK, Udenrigs- og Forsvarsudvalget * **Zvi Sukkot**, Religiøs Zionisme, MK, Udenrigs- og Forsvarsudvalget * **Ohad Tal**, Religiøs Zionisme, MK, Udenrigs- og Forsvarsudvalget * **Limor Son Har-Melech**, Jødisk Magt, MK, Udenrigs- og Forsvarsudvalget * **Avraham Bezalel**, Jødisk Magt, MK, Udenrigs- og Forsvarsudvalget

Disse instruktioner er ikke blot taktiske - de udgør **en plan for bevidst udslettelse af en civilbefolkning** og som sådan **overskrider den juridiske tærskel** for at bevise folkerabshensigt under enhver eksisterende standard i international strafferet. Forfatterne er ikke lavtstående aktører eller ekstremistiske randfigurer; de er **valgte lovgivere**, der besidder roller i national sikkerhedspolitik. Deres krav er **ikke metaforiske** - de skitserer specifikke, sekventielle metoder til **befolkningsudslettelse**, eksplicit formuleret som statslig strategi.

I modsætning til nazistiske embedsmænd, der ofte skjulte folkedrabsplanlægning i eufemismer ("Den Endelige Løsning"), taler dette brev klart. Det skitserer hensigt, metode og begrundelse skriftligt under det officielle stempel fra den israelske regering. Intet tribunal i historien har krævet klarere beviser.

Eksistensen af et sådant dokument **udsletter muligheden for plausibel benægtelse**. Det forvandler, hvad der ellers kunne ses som indirekte beviser på folkedrab, til **direkte beviser på politisk planlægning**, udførelse og ideologisk begrundelse for udslettelseshandlinger. Under international ret bør dette brev behandles som et **røgende gevær** - en eksplicit tilståelse af *dolus specialis*, godkendt på de højeste regeringsniveauer.

Konklusion: Hensigt bevist ud over rimelig tvivl - Pligt til at handle, ikke bare observere

Forbrydelsen folkedrab under konventionen fra 1948 kræver både **forbudte handlinger** (*actus reus*) og **hensigt om at ødelægge en beskyttet gruppe helt eller delvist** (*dolus specialis*). Som denne analyse har vist, **opfylder Israels adfærd i Gaza alle fem kategorier af forbudte handlinger**, og dets hensigt om at ødelægge palæstinensere "**som sådan**" er ikke kun udledelig af omfanget og målretningen af dets operationer - den er **eksplicit i dets retorik, systemisk i dets institutioner og kodificeret i dets politikker**.

Beviserne - juridiske, statistiske, militære og ideologiske - opfylder den internationale tærskel for "**ud over rimelig tvivl**". Det, der udspiller sig i Gaza, er ikke en tvetydig eller grænsetilfælde. Det er folkedrab.

Som bekræftet af **Den Internationale Domstol i Bosnien mod Serbien (2007)**, har alle stater en **positiv juridisk pligt til at forhindre folkedrab** i det øjeblik, de bliver opmærksomme på en alvorlig risiko. Denne pligt er **ikke begrænset til diplomatisk fordømmelse eller økonomiske sanktioner**. Over for overvældende beviser er stater forpligtet til **at tage alle rimeligt tilgængelige foranstaltninger** for at stoppe folkedrabet - herunder, om nødvendigt, **tvangsmæssige foranstaltninger** under kapitel VII i FN-chartret.

Dette inkluderer som minimum:

- **Indførelse af en flyveforbudszone** over Gaza for at stoppe luftbombardementer;
- **Fremme af humanitære korridorer og hjælpeleverancer**, herunder ved militær eskorte om nødvendigt;
- **Sanktionering og isolering af israelske embedsmænd involveret i kampagnen**;
- **Suspendering af militær og økonomisk hjælp** til Israel under forpligtelserne i våbenhandelen i henhold til international humanitær ret;
- **Støtte til internationale retsforfølgelser** af medskyldige individer.

Manglende handling udsætter stater for **ansvar under international ret**. Som i *Bosnien mod Serbien* kan en stat, der undlader at forhindre eller straffe folkedrab, holdes ansvarlig af ICJ og kræves at **betale erstatning**. Desuden kan individer - hvad enten det er statsledere, ministre eller militærchefer - holdes **strafferetligt ansvarlige** under **artikel 25 og 28 i Rom-statutten** for **medvirken, opfordring eller kommandøransvar**.

Folkedrab er ikke en passiv begivenhed. Det er en politik. Og verden ser ikke kun på Israel, men på enhver stat, der muliggør det - ved handling eller passivitet. Den juridiske præcedens er klar. De politiske omkostninger ved medvirken stiger. Øjeblikket for indgriben er ikke i morgen. Det er nu.